

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • únor 2025 • Ročník XX

Na dalekém ostrově Tenerife

si v sobotu 25. ledna 2025 v kruhu svých nejbližších řekli ANO Bětka Gaudynová a Gabko Špánik. Oddávajícím byl farář Martin Bánoci. Mladému páru přejeme na cestě životem Boží požehnání, hodně lásky, zdraví a štěstí. Ke krásné události se vrátíme v příštím vydání SO.

Člověk hledá oázu klidu

Text: Žalm 91,2 a 15

Milé sestry a milí bratři,

od věků lidská duše touží po spočinutí, po oddechu, po složení břemen, která ji tíží, touží po uzdravení. Po skrytí bezpečí. Člověk touží po ztišení a zároveň ho odmítá, bojí se podívat pravdě do očí. Hrozí se toho pohledu do smetiště své duše. Je dobře, že není v lidské

I budu Tě oslavovati, Pane Bože můj, z celého srdce svého a ctíti Tvé jméno na věky. Poněvadž milosrdenství Tvé veliké jest nade mnou, a vytrhls duši mou z jámy nejhlubší. Amen.

moci nahlížet do nejtajnějších zákoutí myšlení druhého. Toto umění je vyhrazeno Bohu. Tomu Bohu, pro kterého nejsme žádným tajemstvím, který o nás tolik ví, víc než my sami o sobě. A tento Bůh o nás stále stojí a v Ježíši Kristu se nás ujímá.

Člověk podvědomě hledá Boha, oázu klidu, bezpečí důvěry, hledá pevný bod, kde by mohl odpočinout. „Neklidné je srdce naše, dokud nespočine v Tobě.“ Napsal tuto velikou pravdu Augustin. Moderní člověk si toto nechce přiznat. Duše člověka

potřebuje ztišení, potřebuje někde spočinout, nejlépe spočinout v Bohu.

Potřebujeme místo, kde se můžeme ukrýt, kde můžeme být jen sami se sebou, kde můžeme obnovit své duševní síly, kde se budeme moci občerstvit. O tom je žalm 91. Tím začíná. „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“ U Boha můžeme bezpečně spočinout.

Pokračování na 2. straně

Člověk hledá oázu klidu

Dokončení z 1. strany

Často hledáme pomoc u svých nejbližších, u přátel, když se nám nahromadí nějaké problémy. A nebo naopak druzí u nás. Mnohokrát ovšem selháváme a nedokážeme podepřít ani ty nejbližší, ani ty, kteří jsou nám nejdražší, neumíme je zcela pochopit, podepřít a povzbudit v jejich problémech. Ti nejbližší bývají někdy velmi špatnými psychoterapeuty. Ve chvílích takové krize je dobré myslet na to, že u Boha máme své útočiště. Nejsme pro Něho beznadějným případem.

Žalm 91 svědčí o důvěře. Žalmista, zřejmě kněz, vyjadřuje svoji velkou důvěru v Pána Boha. Tento žalm je vlastně dialogem mezi Bohem a žalmistou.

Žalmista vyznává, že Hospodin chrání především toho, kdo se k němu s důvěrou obrací. „Až mě bude volat, odpovím mu... Kraličtí mají: Vyzývají mne bude... Toto volání a vyzývání je spojeno s časem nepřízně. S časem úzkosti a nebezpečí. Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu. Pán Bůh nás vybízí, abychom k němu volali, abychom jej vyzývali. Žalmista má velikou důvěru v Boha, v jeho moc, kterou nám zvěstuje. Potřebujeme to slovo slyšet. I nám je určeno. Nevzýváme Pána Boha v dobách, kdy se nám dobře daří. Málo mu děkujeme za to dobré, co od něho přijímáme. A přes tento náš postoj nám chce být nablízku, budeme-li ho v nebezpečí a v trápeních volat. Odpoví nám. U proroka Izaiáše dokonce čteme: „Dříve než zavolají, já odpovím, budou ještě mluvit a já je už vyslyším.“ Takhle rychle chce Pán přispěchat na pomoc. Takhle rychle přispěchává, tak nás ochraňuje, aniž dovedeme domyslet, co pro nás činí. Ještě ani nechápeme do jakého průšvihů jsme se dostali, ale Bůh je již na stráž a bdí. Není to úžasné slovo?

„V soužení s ním budu ...Tato věta vypovídá o jedné věci. Pán Bůh tu nikde neřká, že nás zcela uchrání od nebezpečí. Mohl vzniknout dojem, že Pán Bůh nám bude

zametávat cestu životem, tak, aby tam nebyl ani jeden kámen a klacek, o který bychom zakopli. My bychom si to tak přáli, aby nás věřící takto chránil. Ale tak to není. V tom 91. žalmu je vyjmenováno, čeho všeho se člověk může bát - nevyčísitelných nemocí /tenkrát to byl mor, který vyhubil vesnice, městečka/, šípy vystřelené z úkrytu, vždycky se v dějinách našli ostřelovači, váleční zabijáci, je zmiňováno i démonské zlo. Spousta věrných a nevinných byla vydána takové

záhubě, takovému utrpení. A proto se lecko může ptát: Nedává nám tu žalmista klamnou útěchu?

My, na rozdíl od žalmisty žijeme ve světle Kristova vzkříšení. V Ježíši Kristu byla odstartována nová doba. Začal se rýsovat horizont věčnosti, v němž bolest, násilí a satanské zlo nebudou mít místo. Žalm 91 předjímá tuto dobu. Evangelisté Matouš a Lukáš citují verše tohoto žalmu. „V dále už svítá království Tvé, prý se nás týká, jak podivné...“ Tak se zpívá v jedné písni. Ano, království Boží již svítá v dále, ale ještě v něm nejsme, občas se k nám podivuhodně prolamuje, nečekaně a nezaslouženě. A proto ještě zápasíme s bolestmi tohoto věku. A právě proto je důležité vědět, že Pán Bůh je s námi i v soužení, tak jako byl s Ježíšem na kříži. I v trápeních nás nese, trpí s námi, pláče s námi a potěšuje nás. Bůh je s námi v každém našem utrpení, v každé naší bolesti, není vzdáleným Bohem, ale trpícím Spasitelem. Theologie trpícího Mesiáše se zrodila v dobách babylónského zajetí, v dobách strádání a bezna-

děje. A tehdy jim svítilo. Bůh, který stvořil svět a viděl, že je to dobré, nemohl člověka opustit, nemohl se skrýt kdesi ve vesmíru. Je přítomen, blízko člověka, blízko nás. Je to Bůh s námi a pro nás.

Žalmista zvěstuje Boží slovo:

„Ubráním ho, obdařím ho slávou. Kraličtí: Vytrhnu jej ... Francouzští překladatelé: Vysvobodím jej ...Pán Bůh nemá zájem na našem zmaření. Někdy Bůh člověka opravdu vysvobozuje z velkých nesnází. Uzdraví ho z těžké nemoci, kolik případů

by museli doktoři přiznat, kdybychom po tom pátrali a přiznávají, že šlo o zázračné uzdravení, že si to neumějí vysvětlit a nebo člověk vyvázne z jiné nebezpečné situace... Jindy člověk prochází těžkým utrpením a podlehně, těžkou nemocí. Nemůžeme porozumět tomu, proč se to děje. Až jednou se to dovíme. Ale nemáme tu propadat beznaději. V ev. Podle Lukáše čteme: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale víc už vám udělat nemohou. Ukážu vám, koho se máte bát. Bojte se toho, který má moc vás zabít a ještě uvrhnout do pekla.“ Luk. 12,5. Je těžké se vyrovnávat s utrpením, ale nejde v něm o konečné a definitivní zmaření. Člověk, který podlehl utrpení, není vymazán z Boží paměti. Nezmizel z dosahu jeho lásky. Proč ale tyto zkoušky a utrpení jsou, na to jsme krátkí, na to neznáme definitivní odpověď. My se však smíme potěšovat z toho, že v té největší nouzi našeho života nás Pán Bůh ubrání, že nedovolí naše věčné zmaření. Jestliže budeme moci vyznat na konci svých dnů jako apoštol Pavel: „Dobrý boj jsem bojoval,

běh jsem dokončil, víru zachoval.“ /2 Tim. 4,7/ Budeme smět mít účast na Boží slávě v jeho království. Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou.“ Jedině kvůli Kristu budeme moci vstoupit do Božího království, kvůli Ježíši, který každému z nás nabízí vstupenku, za kterou se platí pokáním a nepřestávající ochotou činit dobré.

Když tento 15. Verš 91. Žalmu čteme, vidíme, že tato slova se v plnosti naplnila na Ježíši Kristu. Ježíš volal k Otci a Bůh ho vyslyšel, i na kříži volal k Otci slovy 22. Žalmu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Bůh trpěl s Ježíšem, v Ježíši. To byla jeho odpověď. Ale pak jej vzkřísil a posadil po své pravici do své slávy. Tak je to i vyjádřeno v jednom prastarém křesťanském hymnu: „Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán. Amen.

Pane Bože, děkujeme Ti za to, že u Tebe můžeme spočinout, že u Tebe se můžeme ztišit, u Tebe můžeme sundat své masky, nemusíme před Tebou nic hrát, ale být sami sebou. Ty nás přijímáš takoví, jací jsme. Děkujeme Ti, že jsi neztratil o tento svět zájem, že jsi neztratil zájem o člověka, ale že Ježíšova oběť za nás jednou provždy platí a my se můžeme schoulit u Ježíšova kříže, u Ježíšových nohou. I v těch prvních dnech tohoto nového roku si to uvědomujeme, že jenom Ty jsi naše skryš a naše útočiště. Chvála Tobě, Bože a Otče. Amen.

Mgr. Helena Junová,
Teplice 12. ledna 2025

Rodinné bohoslužby: Já jsem dveře, řekl Ježíš

A pokračoval: Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu (Jan 10,9).

Toto téma zvolil Maťo Bánoci jako kázání pro rodinné bohoslužby na začátku nového školního roku. A děti se pěkně zapojily. V modlitbě a potom i na farské zahradě, kde se dosyta vyřádily. Však se na to od samého rána těšily. Na své si přišli i dospěláci při bohatém občerstvení, které připravila rodina bratra faráře, palačinky

o sto šest vyráběla děvčata, sestry zase napekly výtečné moučníky, a tak si každý vzal, nač měl chuť. Všem, kteří se na přípravě rodinných bohoslužeb jakkoli podíleli – malým i velkým, patří poděkování. Pánu Bohu pak díky za to, že jsme se po prázdninách a dovolených zase sešli osvěžení, odpočatí a zdraví. (SO)

Jsem tu nový

„Dobrý den, jmenuji se Vilém, narodil jsem se 1. 11. 2024 v teplické nemocnici manželům Haničce a Tomášovi Ryšavým. Mám starší sestřičku Medu a těším se, až si spolu budeme hrát.“

Celý teplický sbor přeje rozrůstající se rodině každodenní Boží blízkost. (SO)

Naše díkůvzdání

Poděkovali jsme Pánu Bohu za loňskou úrodu, kterou tradičně symbolizovala výstavka rodiny Jancýkových. Děkujeme za přípravu. Při této příležitosti jsme také slavili Večeři Páně. (SO)

Sbor se rozrůstá

Vloni na podzim požádaly o členství v teplickém sboru Českobratrské církve evangelické dvě nové, nám již dobře známé uchazečky. Staršovstvo nemělo námitky, a tak do svých řad vítáme Viktorii Alebastrovu a Petru Jemelíkovou. (SO)

Čas adventní a vánoční, č

Výtěžek z benefičních koncertů pomůže Toníkovi

Letos o adventu jsme uspořádali sérii nedělních benefičních koncertů. Dobrovolné vstupné bylo určeno jako příspěvek na nákup terénního vozítka pro imobilního chlapce Toníka.

Posluchači byli štědrí, do skleněné pokladničky se vybralo 17 000 korun, přes QR kód na účet přišlo 2 850 Kč a staršovstvo na své lednové schůzi částku povýšilo na celkových 27 000 korun, což je polovina hodnoty nového vozítka. Děkuje všem dárcům za štědlost!

(SO)

1. benefiční koncert obstaraly děti z MŠ Pramínek v Teplicích pod vedením Tani Spodniakové.

2. benefiční koncert pro nás připravili kluci a děvčata ze ZŠ Maršovská v Teplicích pod vedením sbormistryně Jany Ptáčkové.

3. benefiční koncert se nesl v duchu ukrajinských písní ženského pěveckého sboru Nálady z Prahy.

Z Kroniky broučků

Tak se jmenovala vánoční hra dětí z MŠ Fráni Šrámka ze třídy s křesťanskou výchovou.

S drobotinou ji nastudovaly členky našeho sboru, paní učitelky Dana Gaudynová a Markéta Zvolánková. Zhlédnout ji přišli i strýčkové (bratři faráři, kteří do školky za dětmi pravidelně docházejí), přirozené rodiče, prarodiče, sourozenci a další zájemci. Malí herci se snažili a publikum je za to odměnilo zaslouženým potleskem. Nechyběly ani dárečky. Malým hercům děkujeme za zpestření adventního odpoledne. Po celý den byl na farské zahradě k vidění živý zvířecí betlém – oslík, poník, ovečka a beránek. Pro mnohé malé návštěvníky to byl první kontakt v životě. Za zapůjčení chovatelům moc děkujeme.

(SO)

Ekumenická setkávání

Lektorkou na podzimním ekumenickém setkání žen byla socioložka PhDr. Lenka Simerská z litoměřického sboru. Téma zajímavé – diskriminace žen v odměňování. Následoval společný oběd a poté tvořivá rukodělná výroba vánočních dekorací, kde všem obětavě a kreativně pomáhala Markéta Zvolánková. Muži zatím na farské zahradě pokáceli strom, který už začal chřadnout a v modlitebně ho i ozdobili. Pánové se na své ekumeně zase seznámili s tím, jak vypadala pouť za Živý dům bratří salesiánů. Hlavní slovo měl Milan Pekárek, který ji na přelomu loňského jara a léta společně podnikl se Standou Vocáskem. Trasa z Teplic do Fryštáku měřila zhruba 600 kilometrů.

Foto a text: Radovan Skalický a SO

Autoři i herci se překonávali

Loňské vánoční vystoupení dětí a mládeže se jmenovalo Andělská Mise. Napsal ji a společně s Eliškou Zahradníkovou také režíroval Martin Blažek ml.

Představily se v ní na tři desítky účinkujících, od nejmenších andílků až po školáky a dospěláky ze sboru i hostující. Každý výstup včetně písni ocenil zcela zaplněný sál modlitebny zaslouženým potleskem. Podvečer o 4. adventní neděli zahájil bratr farář Matko

Bánoci, společně jsme se pomodlili a zazpívali si Tichou noc. Na děti pak pod stromečkem tradičně čekaly dárky, které obstarala Jana Pešková. Všem, kteří se na přípravě náročného divadla podíleli, hudebníkům, zpěvákům i publiku patří naše velké poděkování. (SO)

U nás v kostele byl Mikuláš

V předvečer jeho svátku se u nás ve společenské místnosti zastavil opravdický Mikuláš. Jak velí tradice, zeptal se dětí, zda v minulém roce poslouchaly. Odpovědi zněly ano i ne. Nakonec kluci i děvčata slíbili, že se polepší. Někteří se pochlubili

básničkami či písničkami dokonce v několika jazycích, a tak dobrotivý Mikuláš všem rozdělil odměny včetně notýsky na zapisování dobrých skutků. Bylo to velmi milé setkání, za které je třeba Mikulášovi poděkovat. Hádejte, kdo to byl? (SO)

Děkujeme všem obětavým brigádníkům, kteří přiložili ruce k dílu

Tak tolik se nás sešlo na ohlášenou podzimní brigádu. V jejím rámci jsme popřáli Bětce Gaudynové k životnímu jubileu, a pak se naše cesty rozešly. Přiložené fotografie ani nepotřebují text. Zahrada i předzahrádka jsou uklizené, listí shrabané, tráva posekaná, trampolína uložena k zimnímu spánku, venkovní dveře zateplené, pergola má profesionální osvětlení, které odpovídá všem normám a nechyběl ani výborný kotlíkový guláš. Děkujeme všem, kteří přiložili ruce ke zdárnému dílu! (SO)

Naše presbyterna mění tvář

Pozornému návštěvníkovi naší společenské místnosti jistě neunikly na první pohled patrné změny. Je čerstvě vymalovaná, jsou natřené dveře, osazené na míru zhotovené hnědé stoly s pevnou oporou (židle zůstaly původní), nové jsou bílé skříňky v různých sestavách a také živé pokojové květiny, o které je třeba zvlášť pečovat, neboť mají málo světla a teploty vzduchu se v zimě střídají. A kdo se o novinky přičinil? Staršovstvo k tomu účelu ustanovilo „polštářkový výbor“,

ve kterém se nejvíce angažovaly Aneta Gaudynová a Bára Kubáčková-Jancyková. Se stěhováním starého nábytku na kruchtu a montováním nového bratru farář Matkovi Bánocimu pomáhal Radek Zajac. Všem jmenovaným i dalším ochotným pomocníkům též patří velké poděkování. A nebojte, i nové polštářky a taky věšák na kabáty v dohledné době budou... Před námi je ještě celková rekonstrukce kuchyně a přilehlých prostor a pak teprve bude v těchto prostorách hotovo. (SO)

Červená středa v Červeném kostele

Na Červenou středu a příznačně v Červeném kostele v Trnovanech se 27. listopadu v podvečer konala tradiční ekumenická bohoslužba za všechny pronásledované křesťany na celém světě. Myslíme na ně i ve svých modlitbách. Foto: Dana Gaudynová

Alianční týden modliteb

V pátek 10. ledna skončil tradiční Alianční týden modliteb roku 2025. Ve vedení se postupně vystřídali faráři několika denominací, působících v Teplicích a střídala se též místa konání. Účastníci vyslechli řadu biblických podobností. Týden začal v našem kostele, kázání si připravil Blahoslav Čížel, kterého doprovodily zpěvy Taizé hudební skupiny Radovana Skalického. Děkujeme všem, kteří se na této akci aktivně podíleli jak

duchovním, tak i posluchačům. Do pokladničky na cestu obnovy malých sborů CB bylo vybráno 7 260 korun. (SO)

Večerní zamyšlení faráře Mgr. Martina Bánociho

(konec roku 2024)

„Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat; je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat; je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat; je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat; je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas mluvit; je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje“.

...a já pro sebe dodávám: „Je čas mluvit (nebo psát) i čas mlčení zanechat a něco dělat.“ Tak nějak to v současných chvílích cítím a prožívám.

Dnes mohu říct, že cítím, jak se dá žít naplno a při tom radostně a s nadějí. Jako bych postoupil do vyššího ročníku životní školy a nahlédl do nových učebnic, plných úžasných a zajímavých informací. Úžasných a zajímavých lidí. Najednou vidím a chápu to, čemu jsem dříve nerozuměl a prožívám, co jsem nezažil. A jak je možná tato změna? Sám bych rád znal odpověď.

Někdy je to tak, jako když honíte vítr. Dosáhnete toho a onoho, ale štěstí srdci a pokoj duši to nepřináší. Někdy je to tak, jako kdyby štěstí protékalo mezi prsty jako voda, kterou sice cítíte, vnímáte, ale v dlaních dlouhodobě neudržíte. Dnes možná víc než běžně přemýšlíme, jak hodnotu našich životů vylepšit. Paradoxně to lze odvrácením soustředění na sebe sama, směrem k druhým. Jde to ztuha, ale jde to.

„Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí. Jaký užitek má člověk z veškerého svého pachtění, z toho, jak se pod sluncem pachtí? Pokolení odchází, pokolení přichází, ale země stále trvá. Slunce vychází, slunce zapadá a dychtivě táhne k místu, odkud opět vzejde. Vítr spěje k jihu, stáčí se k severu, točí se, točí, spěje dál, až se zas oklikou vrátí. Všechny řeky spějí do moře, a moře se nepřeplní; do místa z něhož vytékají, se zase vrací k novému koloběhu. Všechny věci jsou tak únavné, že se to ani

„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod sluncem svůj čas“ říká kniha Kazatel.

nedá vypovědět; nenasytí se oko viděním, nenaplní se ucho slyšením.

Co se dalo, bude se dít zase, a co se dělalo, bude se znovu dělat; pod sluncem není nic nového.

Je něco, o čem lze říci: Hleď, to je cosi nového? I to bylo v dávných dobách, které byly před námi. Nelze podržet v paměti věci minulé; a ani budoucí, které nastanou, nezůstanou v paměti těch, kteří budou potom. Úmornou lopotu uložil Bůh lidským synům, a tak se lopotí...“ říká Bible.

A co my a teplický sbor?

Máme na výběr ze dvou cest:

1.) Podílet se na fungování, být rukama a nohama Božího společenství.

2.) Nebo si užívat statut hosta. Nasávat slavnostní atmosféru bohoslužeb a společných shromáždění a nevědět nic o špinavém prádle, které se přeci v každé fungující domácnosti (byť v soukromí) pere. Hostům se neukazuje neustlaná postel ani špinavé ponožky, které nebylo čas uklidit. Host je vážený a dostává jen to nejlepší.

Takže buďto jsme stále oním hostem a zároveň zůstáváme na okraji společenství, nebo se do tohoto společenství necháváme vtáhnout a přicházíme o iluzi bezstarostného ideálu. Něco za něco. Staneme-li se společenstvím se všemi výhodami, počítejme také se zápory. Vzájemné soužití vždy přináší střety názorů a práci. Kde je člověk, bývá i problém. Kde je mnoho lidí, je logicky i mnoho problémů. Na naší cestě klopýtáme, chybujeme, nacházíme se na jiné úrovni poznání a duchovního růstu. Každý z nás má jinou sebereflexi.

Náš teplický sbor má problémy a těžkosti, nejde je skrývat, utíkat před nimi, nejde je ignorovat,

prostě zdravé společenství se s nimi potýká. Je to často lopota a někdy i rozčarování. Zkušený rolník však ví (říká obrazně Bible), že spolu roste všelijaká bylina a není na nás dělat čistku. To nechejme Hospodáři – Hospodinu.

S dostatkem sebereflexe

mějme naopak zdravou míru obav, abychom sami prošli pomyslným sítem. Abychom byli užiteční.

Co čekáme, když chceme následovat JK? Vavříny, chválu a stupně vítězů? To bych opravdu předbíhal...

Jsmo rozmanité společenství s různými potřebami i názory každého jednotlivce, hledáme místo pro kávovar, debatujeme o podlaze, barvách dveří, řešíme novou střechu, farskou zahradou, která se sama neposeká. Přemýšlíme, jak se podílet o práci, které přibývá a o peníze, jež jsou potřebné na budování, energie a faráře. Přemýšlíme, jestli je vhodné zavádět novoty v bohoslužebném scénáři nebo lpět na tradici. Myslím například novoty v podobě oslovování dětí a jejich zvaní do čela kostela v rámci tzv. „Slovička pro děti“ v úvodu nedělních bohoslužeb. Zda farář netlačí moc na pilu, jestli nemá přehnané cíle, jestli neklade moc otázek, nebo jestli je slušně a čistě oblečený. Některé starší členy trápí, když dítě zapláče a matky kostel opustí v obavě, že ruší vážnost probíhajícího programu. A kdo má v těch všech i mnoha dalších případech, pravdu?

Jen díky vzájemné lásce pak můžeme prožívat mnohé z toho, co v sekulární společnosti tolik chybí. Porozumění, pocit sounáležitosti i nezištnou a obětavou pomoc. To jediné, co v tom veškerém našem pachtění se, jež je naším odvěkým údělem, má opravdový smysl.

A to je být druhým bližním. Mladí pro staré, staří pro mladé. Já pro tebe, ty pro mne.

Těší mne snaha oslovovat a smysluplně zaujmout děti. To jistě není lehký úkol. Oceňuji nápaditost promítání textů písní či veršů z Bible na stěnu a chápu, že se někdy vloudí i pravopisná chyba. Chápu starší generaci, že ji občerstvuje dodržování zaběhaného řádu, stejně tak jako vítám vybočení ze stereotypu. Mám radost, když vidím, jak se myslí i na ty nejmenší a bojím se doby, když nebude v kostele slyšet pláč nemluvnat, ale jen šustění papírků od bonbonů některých nejstarších, kteří potřebují nutně zahnat sucho v ústech. Společenství se snáze obejde beze mne než já bez něj. A pak je tady modlitba. Tento úžasný prostředek (křesťana) pro řešení každého problému. Ten funguje opravdu zaručeně. Zvláště pak pokud spolu s ním použijeme i dalších darů jako jsou třeba pracovitá a obětavá ruce a ochotné srdce.

PS. Teplický sbore!

Mám tě rád. Ty jsi nás přijal takové, jací jsme, a proto i já, chci-li být přijímán, snažím se sám přijímat ostatní. Neptal ses, co jsme zač, když jsme našli útočiště ve tvých lavicích a oázu klidu ve tvých zdech. Byl jsi tu, když já jsem ještě nebyl a budeš dál, až já zase nebudu. Nejsi dokonalý, ale jsi náš. Proto stojíš za nějaký ten mozol na rukou při práci na společném díle, či ztrátu některé z iluzí o tvé dokonalosti. Alespoň tak lépe vyniká dokonalost Toho, kdo ti dává svého Ducha, život i samotný smysl tvého bytí.

Modlitba

Pane, děkuji Ti za Tvou církev, které dáváš zvláštní a jedinečná zaslíbení. Děkuji, že každého z nás přijímáš a neděláš mezi námi rozdílů. Děkuji Ti také za náš teplický sbor i každého jednotlivě. Pomoz nám, prosím, v našem soužití, aby se v něm zrcadlila Tvoje láska a bylo v něm místo pro každého, kdo o to stojí.

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství,
přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

Úterky od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního sboru

ČCE Teplice:

2100220448/2010

Farářovy palačinky šly na odbyt!

Náš sbor se již tradičně připojil k Lionským Vánočním trhům na Zámeckém náměstí v Teplicích. V mrazivém počasí bratru farářovi zdatně asistovali mladí pomocníci, kteří vyráběli a prodávali vynikající palačinky. Celkem se vybralo 3 500 korun, které posloužily k nákupu deskových her pro dětské oddělení teplické nemocnice, kde je Mařko Bánoci kaplanem. Cíl byl naplněn, poděkování za pomoc patří Stele, Johance, Zuzce a Josefovi, kteří se o to přičinili. Díky vyjadřujeme i bratrům salesiánům, kteří ochotně poskytli prostor pro vánoční prodej v proluce děkanství a také všem kupujícím. Pomohli jste dobré věci!

Pravidelná shromáždění

- **Čtvrtek** od 15 hodin
Klub dětí
- **Čtvrtek** od 16:30
hodin Biblická hodina
- **Čtvrtek** od 16:30 hodin
(1x za měsíc)
Večerní bohoslužby
- **Pátek** od 9:30 hodin
Setkání maminek
- **Pátek** od 16:30 hodin
(každý 2. týden)
Mladší mládež
- **Pátek** od 17 hodin
(jednou za 2 měsíce)
Střední generace
v rodinách
- **Pátek** od 19 hodin
(jednou za měsíc) Ekumenické
setkání mužů
- **Sobota** od 7:30 hodin
(jednou za měsíc) Společné
modlitby
- **Neděle** od 9:30 hodin
Bohoslužby + nedělka pro děti

Stojí za to číst

Timothy Garton Ash: Evropa, náš domov

/Od vylovení v Normandii
po válku na Ukrajině/, vydal
PROSTOR.

Autor je uznávaný britský
historik, spisovatel a esejista.
Rovněž je profesorem evrop-
ských studií na Oxfordské
univerzitě. Kniha je vynikající
průvodce po dějinách Evropy
v posledním více než půlstoletí.
Byla přeložena do dvaceti
jazyků a oceňují ji laičtí čtenáři
i odborníci. Velice poutavě
napsaná.

Doporučuje **Pavla Šeremetová**

Dar pro potřeby sboru lze
s uvedením částky poslat
také formou QR kódu

Sbor ČCE Teplice

Tak se
ukaž 6!

jarní víkendovka
v Mentaurově
u Litoměřic

7.-9.3. 2025

cena: 700 Kč

blíže informace a přihláška:
FB: Tábory ČCE - Ústecký seniorát
email: taborycce@gmail.com
tel: 724 096 884, 722 695 008

Víkendovka a dětské bohoslužby

Však se na ně děti dlouho těšily.
Původně se na podzimní víken-
dovku přihlásilo přes dvacet kluků
a děvčat, nakonec jich bylo kvůli
onemocnění o něco méně. Také
první čtení (Eliška Zahradníková)
i kázání - známý příběh o člově-

ku a perle (Mařko Bánoci) bylo
přizpůsobené především dětským
posluchačům. Přímluvné modlitby
přečetl dorost, o ohlášky se posta-
ral Honza Spodniak. Děkujeme
všem, kteří víkendovku připravili
a dotáhli do zdárného konce. (SO)

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předějte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.